

EL VOL

En el gest dels que marquen els passos
i aixequen els braços
com ales que enlairen el cos gravitant,
és el peu, el que dóna, amb la mida,
la lleu embranzida
que l'alça un instant.

Un instant que el desig els enfila
cap al cel de la tarda morat;
més amunt dels teulats de la vila,
amb l'ocell i amb el núvol rosat.

I amb la veu de tenora avarada
que omple el buit de l'espai amb soroll:
espinguet i calfred d'espina
que dóna dolcesa i et deixa l'ull moll.

Una angúnia divina, que fa cantarella
dins la conca del cor bategant:
«La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.»

JOAQUIM FOLCH I TORRES

